

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΝΕΟΚΛΗΣ Δ. ΚΡΗΤΙΚΟΣ

Βουλευτής Π.Ε. Λακωνίας – ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

2835
7 1 20

Αθήνα, 7 Ιανουαρίου 2020

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς: Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κο Ιωάννη Βρούτση

Θέμα: Παροχή δικαιώματος αναγνώρισης χρόνου ανεργίας και κενών χρόνων ασφάλισης δημοσίων υπαλλήλων από το ασφαλιστικό φορέα που υπάγονταν πριν το διορισμό τους στο Δημόσιο για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Αξιότιμε κε Υπουργέ,

Με τη ψήφιση των άρθρων 39 και 40 του ν. 3996/2011 αντικαταστάθηκε από 01/01/2011 η παρ.18 του άρθρου 10 ν.3863/2010 που αναφέρεται στους χρόνους που αναγνωρίζονται για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος ή/και τροσαύξηση του ποσού σύνταξης.

Ειδικότερα σε ότι αφορά την αναγνώριση κενών διαστημάτων ασφάλισης τονίζεται ότι «ασφαλισμένος στο Δημόσιο ο οποίος πριν τον διορισμό του είχε ασφαλιστεί σε φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και μεταξύ του διορισμού του στο δημόσιο και της προηγούμενης ασφάλισής του υπήρχε κενό διάστημα, δεν μπορεί να αναγνωρίσει τον χρόνο αυτό στο φορέα κοινωνικής ασφάλισης του Υπουργείου Εργασίας εφόσον δεν θεμελιώνει συνταξιοδοτικό δικαίωμα με τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης του Ν.3863/10».

Αντίθετα στην περίπτωση που κάποιος είναι ασφαλισμένος στο δημόσιο και στη συνέχεια ασφαλίζεται σε φορέα κύριας ή επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης να θεμελιώνει συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 01/01/2011 και εφεξής με βάση το άρθρο 10 ν.3863/10 τότε έχει τη δυνατότητα αναγνώρισης τυχόν κενών ασφάλισης.

Ομοίως αναγνωρίζεται και ο χρόνος ανεργίας.

Δηλαδή ο ιδιωτικός υπάλληλος που ασφαρίζεται σε όλο τον εργασιακό του βίο σε φορέα του Υπουργείου Εργασίας μπορεί να αναγνωρίζει ως πλασματικό χρόνο τον χρόνο στρατού, σπουδών, παιδιών, κενών ασφάλισης, ανεργίας, επιδοτούμενης ή μη, ενώ όταν κατά τη διάρκεια του εργασιακού του βίου διορίζεται στο δημόσιο δεν επιτρέπεται να αναγνωρίσει – εξαγοράσει ούτε χρόνο κενού ασφάλισης ούτε χρόνου ανεργίας.

Το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους αποδέχεται τους χρόνους αυτούς εφόσον αναγνωρισθούν από τον προηγούμενο φορέα που υπάγονταν οι εργαζόμενοι. **Οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης του Υπουργείου Εργασίας απαντούν ότι εφόσον ο εργαζόμενος ανήκει πλέον σε άλλο φορέα ασφάλισης (Δημόσιο) δεν αναγνωρίζεται ο κενός χρόνος άσχετα εάν το κενό αυτό αφορούσε περίοδο που ανήκε στο δικό μας φορέα ασφάλισης.**

Παράδειγμα

Αναπληρωτής δάσκαλος ο οποίος προσλαμβάνεται με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου με ασφάλιση ΙΚΑ απολύεται τον Ιούνιο και ενδεχομένως επαναπροσλαμβάνεται το επόμενο σχολικό έτος. Για τον κενό χρόνο Ιουλίου-Αυγούστου και για όσα έτη ήταν αναπληρωτής όταν μονιμοποιείται στερείται του δικαιώματος αναγνώρισης του χρόνου αυτού ως πλασματικού.

Το ίδιο φυσικά ισχύει για κάθε δημόσιο υπάλληλο που είχε εργαστεί πριν το διορισμό του σε φορείς κοινωνικής ασφάλισης του υπουργείου Εργασίας.

Η διάταξη αυτή προκαλεί άνιση μεταχείριση εργαζομένων η οποία παραβιάζει κατάφωρα το Σύνταγμα περί ίσης μεταχείρισης των πολιτών.

Με βάση τα παραπάνω για την αποκατάσταση του δικαίου, απαιτείται να δοθεί δικαίωμα αναγνώρισης κενών ασφάλισης, ανεργίας επιδοτούμενης ή μη και στους εργαζόμενους του δημόσιου τομέα ανεξαρτήτως τελικού φορέα απόδοσης της σύνταξης.

Ερωτάσθε κε Υπουργέ,

Υπάρχει μέριμνα έτσι ώστε το δικαίωμα αναγνώρισης χρόνου ανεργίας επιδοτούμενης ή μη, καθώς και χρόνου κενού ασφάλισης, ως πλασματικών χρόνων για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος σύμφωνα με τους νόμους ν.3863/2010 και 3996/2011 να παρέχεται και στους δημοσίους υπαλλήλους; έτσι ώστε να θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα με τους νόμους 3865/2010 και 4387/2016, ανεξαρτήτως τελικού φορέα απονομής σύνταξης,

εφόσον πριν διορισθούν στο Δημόσιο, είχαν ασφαλιστεί σε άλλους φορείς κύριας ασφάλισης φορέων Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων;

Με εκτίμησι ,

ΝΕΟΚΛΗΣ Δ. ΚΡΗΤΙΚΟΣ

Βουλευτής Π.Ε. Λακωνίας – Ν.Ε.Α ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ